שאידוללה

אזרבייג'ן

מספרים שחי פעם אדם בשם שאידוללה, עצלן גדול.
הייתה לו משפחה גדולה אך הכסף בקושי הספיק ללחם. לאשתו ולילדיו האומללים לא היה מה לאכול ולשתות, ועל בגדים טובים לא יכלו אפילו לחלום.
"תחשוב קצת על מצבנו" אמרה לו האישה "תמצא עבודה!"
אך שאידוללה התעצל לצאת לעבודה והעדיף לסמוך על עזרתו של אללה.
הרבה זמן חיכה שאידוללה שאללה יעזור לו וכשזה לא קרה החליט ללכת בעצמו ולבקש עזרה ישירות ממנו.
האישה אפתה לו כיכר לחם לדרך והוא עזב את ביתו.
שלושה ימים הלך שאידוללה וביום שלישי פגש בדרך זאב אפור, רעב.
הזאב שאל אותו:
"לאן תלך אישי הטוב?"
"אני הולך לאללה" ענה שאידוללה.
"לשם מה?"
"אני רוצה לבקש שיעזור לי."
"אז תבקש גם בשבילי" ביקש הזאב
"כבר שלוש שנים כואבת לי הבטן

ואינני יכול לאכול ולישון כמו שצריך.
בקש שאללה ירפא אותי, ואם לא יוכל ירחם עלי וייתן לי למות."
"טוב, אבקש" אמר שאידוללה והמשיך בדרכו.
שאידוללה הלך עוד שלושה ימים וראה עץ תפוח בדרך.
"לאן אתה הולך?" שאל אותו עץ התפוח.
"אני הולך לאללה לבקש את עזרתו."
"אז תעשה לי טובה ובקש עזרה גם בשבילי" ביקש העץ "אמנם צמחתי לגובה אך אינני יכול להניב כל פרי. אני משתדל, עובד קשה, פרחים מופיעים על כל הענפים שלי, אך הם נובלים ופרי לא מופיע. אם אללה לא יוכל לרפא אותי שירחם עלי וייתן לי למות."
"טוב" אמר שאידוללה "אבקש."
והלך הלאה.
הוא הלך עוד שלושה ימים עד שהגיע לאגם גדול. לצליל צעדיו דג גדול הוציא את ראשו מהמים.
"לאן דרכך, אישי הטוב?" שאל הדג.
"אני הולך לאללה, לבקש את עזרתו."
"אז תעשה לי טובה ובקש עזרה גם בשבילי" אמר הדג "כבר שבע שנים דוקר לי משהו בגרון ומפריע לאכול. בקש שאללה ירחם עלי. אם אין לו

אפשרות לרפא אותי שייתן לי למות."
"טוב, אבקש" אמר שאידוללה והלך הלאה.
הלך עוד שלושה ימים והגיע לסבך של שיחי ורדים. ממרכז הסבך בלט שיח גבוה, מכוסה פרחים בצבעים שונים.
המראה היה כה יפה ששאידוללה נעמד ושכח לאן ולשם מה הוא הולך.
ואז מהשיח הגדול פרצה לגובה להבת אש ונשמע קול עצום:
"מה רצונך, שאידוללה?!"
"אללה הגדול, האם אתך אני שומע?" קרא שאידוללה בהתרגשות.
"מה דרוש לך? דבר!" קרא הקול

מהשיח הבוער.
שאידוללה נפל על ברכיו וקודם עזרה לעצמו, ואחר כך את הביע את בקשותיהם של הזאב, של עץ התפוח ושל הדג. ואז נשמע בשלישית הקול העצום מהשיח:
"שמע לי וזכור היטב, שאידוללה. הדג הגדול בלע אבן יקרה והיא נתקעה לו בגרון. אם יוציאו אותה הדקירות יפסקו והדג יוכל לאכול.
עץ התפוח צמח מעל כד מלא מטבעות זהב והשורשים שלו לא יכולים לחדור למים. אם יוציאו את הכד מבין השורשים המים יגיעו לפרחים, הם לא ינשרו יותר והעץ ייתן פרי.
הזאב חייב לטרוף אדם עצלן וטיפש. רק אז יפסקו כאבי בטן שלו.
הבקשה שלך לעזרה תתמלא גם היא."
שאידוללה שמח מאוד כששמע את ההבטחה של הקול העצום. הוא התחיל ללכת חזרה הביתה עם חיוך על שפתיו. הדג חיכה לו בקוצר רוח על שפת האגם ושאל:
"האם שמעת מאללה איך לרפא את הדקירות בגרוני?"
"כן" ענה לו שאידוללה "צריך רק להוציא את האבן היקרה מגרונך."

"אישי הטוב" אמר הדג "תוציא לי את האבן המקוללת. כך תעזור לי וגם תוכל להתעשר בעצמך."
"לא, זו עבודה לא בשבילי. תבקש זאת ממישהו אחר" ענה שאידוללה העצלן והתחיל ללכת הלאה.
תוך שלושה ימים הוא הגיע גם לעץ התפוח. העץ ראה אותו מרחוק והתחיל לרעוד בכל העלים שלו.
"אז מה תספר לי?" שאל.
שאידוללה סיפר לו על כד מטבעות הזהב הטמון בין שורשיו והתכונן כבר ללכת הלאה. אך גם העץ ביקש:
"תמלא כבר את טובתך עד תום, אישי הטוב. תוציא את כד הזהב מבין השורשים שלי וקח לך אותו. כך תעזור לי ובעצמך תתעשר."
"מה? להתחיל עכשיו לעבוד ולחפור? לשם מה לי הזהב שלך אם אללה הבטיח לי עזרה!" קרא שאידוללה והלך הלאה.
הוא הלך עוד שלושה ימים ובסוף פגש את הזאב האפור. גם הזאב חיכה לו בקוצר רוח.
"אמור לי מהר מה אמר לך אללה על כאבי הבטן שלי?"
"קל מאוד לעזור לך" אמר שאידוללה "אתה צריך רק לטרוף אדם עצלן

וטיפש מאוד, ואז יעברו כל המיחושים שלך."

"אני מודה לך מאוד" ענה הזאב " זה דבר שקל לעשות. אבל ספר לי אולי איך הייתה הדרך מאללה?"

ושאידוללה סיפר לזאב מה קרה לו בדרכו חזרה, על עץ התפוח ועל הדג הגדול.

"אני מודה לך עוד פעם!" קרא הזאב "אני נשבע באללה שאתה התרופה האמיתית שלי. כי אין אדם עצלן וטיפש ממך בכל העולם!"

והוא התנפל על שאידוללה.